

TEMAT: Spotkanie Pańskie.

Na podstawie przeczytanego tekstu proszę wykonać krzyżówkę. Która zawarta jest drugim plikiem. Czas do następnych zajęć.

Z narodzeniem dziecka łączył się jeszcze obrzęd oczyszczenia matki. Prawo Mojżeszowe stanowi iż matka w przeciągu 7 dni od porodu była uważana za nieczystą. Ponadto w ciągu kolejnych 33 dni kobieta nie mogła wchodzić do świątyni. Kobieta była nieczysta przez czterdzieści dni po urodzeniu chłopca, a osiemdziesiąt po urodzeniu dziewczynki. Po upływie określonego czasu każda kobieta powinna poddać się obrzędowi oczyszczenia który odbywał się w świątyni. Kobieta przynosiła wtedy na ofiarę całopalną baranka, a na ofiarę przebłagania synogarlicę lub gołąbka. Ubodzy przynosili na ofiarę parę gołębi lub synogarlic. Rytuał oczyszczenia polegał na tym, iż kapłan udzielał błogosławieństwa i skraplał kobietę krwią ofiarną zwierząt¹. Przenajświętsza Bogarodzica poczęła i porodziła Jezusa w sposób nieskazitelny więc nie podlegała obrzędowi oczyszczenia. Jednak przez szacunek do prawa Mojżeszowego przybyła do świątyni aby poddać się oczyszczeniu.

Według tradycji żydowskiej wszystkie pierwociny czyli pierwsze plony z pól lub pierwsze młode zwierzęta należą do Boga. Dlatego wszelkie pierwociny składano jako ofiarę Bogu. Prawo Mojżeszowe nakazywało także aby poświęcić Bogu pierworodnych synów Izraela, jednak nie składano z nich ofiar. Trzeba był jednak ich wykupić. Po ukończeniu czterdziestego dnia życia, rodzice nieśli dziecko do świątyni i oddawali je kapłanowi, a potem symbolicznie wykupywali. Z Ewangelii według Łukasza dowiadujemy się, iż Józef wraz z Marią przybyli do świątyni aby wypełnić przepisy Prawa. Przenajświętsza Bogarodzica została poddana obrzędowi oczyszczenia, natomiast w ofierze za Jezusa Józef z Marią złożyli parę synogarlic. W tamtym czasie w Jerozolimie żył człowiek bardzo pobożny o imieniu Symeon. Tradycja mówi iż był on jednym z siedemdziesięciu tłumaczy Pisma Świętego na język grecki. Czytając księgę proroka Izajasza przeżył rozterkę przy słowach: „*Oto panna jest już brzemienna i porodzi wam syna i nada mu imię Emmanuel*” (Iz. 7, 14). Symeon chciał nawet poprawić te słowa, jednak objawił mu się anioł, który oznajmił, że nie umrze dopóki na własne oczy nie ujrzy wypełnienia proroctwa. Symeon kierowany Duchem Świętym przybył do Świątyni gdzie spotkał Jezusa. Starzec wziął Chrystusa na ręce i przepełniony Duchem Świętym rzekł: „*Teraz, o Władco odpuść służę Twego w pokoju, według słowa twego, albowiem oczy moje widziały zbawienie Twoje, któreś przygotował wobec wszystkich*

---

¹ Zob. Księga Kapłańska 12, 1-7

narodów: *Światłość na oświecenie pogan i chwałę dla ludu Twego Izraela*” (Łk. 2, 30-32). Spotkanie Św. Symeona z Jezusem Chrystusem uwolniło go od lęku przed śmiercią. Oczy starca Symeona nie widziały już ciemności śmierci ale blask światłości Chrystusowej. Zbawiciel przychodzi do wszystkich, Boże zbawienie nie jest tylko i wyłącznie dla Izraela. Chrystus jest światłością dla wszystkich narodów. Św. Symeon pod wpływem Ducha Świętego prorokuje zapowiada trudne chwile i przyszłe cierpienia Jezusa Chrystusa. Niesie On bowiem zbawienie, które nie zostanie przyjęte przez wszystkich. Chrystus przyszedł zbawić ludzi, lecz wielu odrzuci zbawienie, ponieważ nie uwierzą w Chrystusa Zbawiciela. Wobec dramatu buntujących się ludzi przeciwko Jezusowi, Jego Matka nie zostanie obojętna. Słowami: *„Twoją zaś duszę przeniknie miecz, aby wyszły na jaw zamysły serc wielu”* (Łk. 2, 36) starzec Symeon przewiduje wielkie matczyne cierpienie, któremu zostanie poddana Przenajświętsza Bogarodzica. Miecz, o którym mówi Symeon jest symbolem macierzyńskiego uczestnictwa Bogarodzicy w męce jej Syna. W Starym Testamencie miecz był symbolem sądu Bożego, który przecina naród Żydowski dzieląc na wierzących i niewierzących². Prorok Ezechiel przedstawia miecz, który zgodnie z rozkazem Bożym przecina ziemię izraelską powodując zniszczenie, po którym pozostaną tylko resztki. Natomiast miecz który przeniknie duszę Bogarodzicy należy rozumieć metaforycznie. Chodzi tu o sąd spowodowany przyjściem Chrystusa. Przenajświętsza Bogarodzica jako przedstawicielka ludzkości przeżywa radość, ale będzie też bardzo cierpieć z powodu nieposłuszeństwa wielu ludzi. Nosi więc w sobie tragedię całej ludzkości. Jednym słowem proroctwo Symeona obrazuje całą drogę krzyżową Przenajświętszej Bogarodzicy – od groty betlejemskiej aż do Golgoty³.

Prorokini Anna córka Fanuela, obecna również w świątyni, podobnie jak starzec Symeon rozpoznała w Dzieciątku Zbawiciela świata. Dziękowała Bogu i wychwalała Go w imieniu wszystkich oczekujących na przyjście Mesjasza, opowiadała także wszystkim napotkanym ludziom o Chrystusie. Po wypełnieniu wszystkiego zgodnie z Prawem Pańskim Maria i Józef wraz z Dzieciątkiem powrócili do Nazaretu, gdzie Jezus rósł napędzając się mądrością, a łaska Boża była z nim⁴.

---

2 Zob. Księga Ezechiela 14, 17.

3 *Żywot Przenajświętszej Bogarodzicy w świetle Pisma i Tradycji Świętej*, dz. cyt., s. 51.

4 Zob. Ewangelia według Łukasza 2, 39-40.

СРЕТЕНІЕ ГОСПОДНЕ

